UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Didymo Presbytero. 181.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

λιζουσί σε οἱ ἐν εὐπραγίᾳ τῶν πονηρῶν. ὀρθούτωσάν σε οἱ ἐν κολάσει καὶ τιμωρίᾳ.

Παλλαδίῳ. ρπ.

Ὅτι μὲν οὐδεπώποτε ὅπου περὶ τῆς θείας θρησκείας εἰπεῖν ἐδέησεν. ἡττήθημεν, οὐδ᾽ ἀναισχυντεῖν ἐδόξαμεν. ἀλλ᾽ ἁπάντων κρατοῦμεν καὶ περιέσμεν τῷ λόγῳ, παντίπου δῆλον. ὅτι δὲ πάντες, οὐχ οἷς λέγομεν, ἀλλ᾽ οἷς πράττομεν προσέχουσι, καὶ ἀπὸ τούτων φέρουσι τὴν ψῆφον, καὶ εἰ μὴ φανερῶς, ἀλλὰ κατὰ γνώμην μετ᾽ ἐξουσίας ἀποφαίνονται. καὶ τοῦτο εἰδέναι χρή. οὐκοῦν χρὴ σύνδρομον τῷ λόγῳ ἔχειν τὸν βίον, καὶ συμβαίνουσαν τῷ δόγματι τὴν πολιτείαν, ἵνα μὴ λόγοις νικῶντες, τοῖς πράγμασιν ἡττώμεθα.

Διδύμῳ πρεσβυτέρῳ. ραα.

Ἔοικας ἐπιλελῆσθαί μου τῶν ἐντολῶν. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπελαθόμην τῆς πρὸς σὲ διαθέσεως. ἐπιλήσομαι δὲ εἰ ἀκριβῶς μάθοιμι ἐκ προνοίας καὶ σπουδῆς, ἀλλὰ μὴ ἐξ ἀπάτης καὶ περιστάσεως εἰς τοὺς φίλους πεπαρῳνηκέναι.

Τῷ αὐτῷ. ρπδ.

Εἰ μὲν ἀληθῆ ἐστὶ τὰ ἀπαγγελθέντα, οἶμαί σοι ἀπολογίαν δικαίαν μὴ ὑπολελεῖφθαι. ζητήσεις μὲν γὰρ ἴσως, οὐχ εὑρήσεις δέ. εἰ δὲ ψευδῆ, μήνυε ἵν᾽ εἰς ἀπολογίας ἀνάγκην τοὺς καταμηνύσαντας περιστήσωμεν. καὶ ἀπολογουμένους μὲν δεξώμεθα. τοῦτο δὲ μὴ ποιοῦντας, τῆς ἑαυτῶν συνουσίας ἐξοστρακίσωμεν.

bos multos hîc animaduertit, & nonnullis item probis viris vicem rependit. Quare si tibi iusti, qui in calamitate sunt, offensionem afferunt, fac te ij confirment, qui quiete atque honore fruuntur. Ac rursum si te improbi illi, quibus omnia secunda sunt, deiiciunt, erigant te illi, qui in pœna & cruciatu versantur.

Palladio. 180.

Quod, vbi de diuina religione verba habenda fuerint, nunquam superati fuerimus, nec impudentiæ opinionem contraxerimus, verùm omnes sermone ac disputatione vincamus, ac profligemus, cuilibet perspicuum est. Quòd autem omnes ad ea, quæ facimus, non ad ea quæ dicimus, animum adiiciant, atque ab his sententiã ferant, ac si non apertè, animo saltem & cogitatione, liberè ac pro potestate pronuncient, id quoque scire oportet. Quocirca curandum nobis est, vt vitam sermonis comitem, ac muneris nostri administrationem, fidei, quam profitemur, consentaneam habeamus, ne alioqui sermonibus vincentes, rebus superemur.

Didymo Presbytero. 181.

Mandatorum meorum memoriam abiecisse videris: ego autem meæ erga te beneuolentiæ obliuione minimè affectus sum. Afficiar autem, si illud cognitum & exploratum habuero, te dedita opera ac de industria, non autem errore quodam & casu in amicos debacchatum esse.

Eidem. 182.

Si vera sunt quæ ad nos allata sunt, nullam tibi iustam excusationem relictam esse arbitror. Vt enim fortasse quæras, haud tamen inuenies. Si autem falsa, fac sciam: vt eos, qui hæc detulerunt, ad tibi satisfaciendi necessitatem adigamus, atque id quidem facientes suscipiamus, facere autem recusantes à nostro cœtu submoueamus.